UOHSX008M9HW

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0060/2016/VZ-36572/2016/323/KKř Brno 2. září 2016

V řízení o rozkladu ze dne 15. 2. 2016, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jejž podal zadavatel – město

- město **Holešov**, IČO 00287172, se sídlem Masarykova 628, 769 01 Holešov,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29. 1. 2016, č. j. ÚOHS-S0690/2015/VZ-03335/2016/551/DBo, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, výše specifikovaným zadavatelem při zadávání podlimitní veřejné zakázky s názvem **„Revitalizace ulic v Holešově“** zadávané v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zakázce“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 5. 5. 2014 pod evidenčním číslem zakázky 482517, ve znění oprav uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 5. 2014, na kterou byla dne 4. 7. 2014 uzavřena smlouva o dílo se společností STRABAG a.s., IČO 60838744, se sídlem Na Bělidle 198/21, 150 00 Praha 5,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0690/2015/VZ-03335/2016/551/DBo ze dne 29. 1. 2016

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Město Holešov, IČO 00287172, se sídlem Masarykova 628, 769 01 Holešov (dále jen **„zadavatel“**), zahájilo ve smyslu § 26 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **„zákon“**)[1] zadávací řízení na podlimitní veřejnou zakázku s názvem „Revitalizace ulic v Holešově“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zakázce“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 5. 5. 2014 pod evidenčním číslem zakázky 482517, ve znění oprav uveřejněných ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 5. 2014 (dále jen **„veřejná zakázka“**).

2. Dne 5. 5. 2014, kdy byl formulář „Oznámení o zakázce“ uveřejněn ve Věstníku veřejných zakázek, zadavatel uveřejnil na platném profilu zadavatele zadávací dokumentaci k veřejné zakázce, avšak bez textových příloh sestávajících z projektové dokumentace (příloha č. 1), výkazu výměr (příloha č. 2), návrhu smlouvy o dílo (příloha č. 3) a editovatelných příloh (tj. krycí list nabídky, čestné prohlášení o splnění základních kvalifikačních předpokladů, čestné prohlášení o ekonomické a finanční způsobilosti, seznam stavebních prací, seznam techniků, strukturovaný životopis stavbyvedoucího, prohlášení dle § 68 odst. 3 zákona, prohlášení o subdodavatelích – příloha č. 4). Zadavatel následně na svém profilu uveřejnil (pouze) výkaz výměr (příloha č. 2), a to dne 22. 5. 2014 společně s dodatečnými informacemi č. 2.

3. V bodu 3 zadávací dokumentace „Poskytování zadávací dokumentace“ zadavatel uvedl, že o poskytnutí kompletní zadávací dokumentace je možno požádat prostřednictvím e-mailu, na jehož základě bude tato bezodkladně poskytnuta v elektronické podobě na CD. Obsahem CD byly vedle textové části zadávací dokumentace rovněž přílohy č. 1 až č. 4. Vyžádanou zadávací dokumentaci si měl uchazeč vyzvednout osobně na adrese osoby pověřené výkonem zadavatelských činností po zaplacení ceny v hotovosti nebo měla být tato zaslána poštou na dobírku na adresu uvedenou uchazečem v žádosti o poskytnutí zadávací dokumentace.

[1] *Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust*anovení *§ 26 zákona v návaznosti na ust*anovení *§ 158 odst. 1 a 2 zákona.*

4. Zadavatel uzavřel dne 4. 7. 2014 s vybraným uchazečem – společnost STRABAG a.s., IČO 60838744, se sídlem Na Bělidle 198/21, 150 00 Praha 5, smlouvu o dílo na plnění předmětu veřejné zakázky.

5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen **„Úřad“**), jakožto orgán příslušný podle § 112 zákona, získal pochybnost, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, proto zahájil správní řízení z moci úřední, a to dnem 4. 12. 2015, kdy podle § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **„správní řád“**) zadavateli doručil příkaz ze dne 4. 12. 2015 č. j. ÚOHS-S0690/2015/VZ-34607/2015/551/DBo. Proti jmenovanému příkazu podal zadavatel odpor, který Úřad obdržel dne 14. 12. 2015, čímž došlo k jeho zrušení a k pokračování ve správním řízení.

II. Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0690/2015/VZ-03335/2016/551/DBo ze dne 29. 1. 2016 (dále jen **„napadené rozhodnutí“**), kterým ve výroku I. konstatoval, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, a to tím, že tento nedodržel postup stanovený v § 48 odst. 1 zákona, když na svém profilu zadavatele neuveřejnil kompletní textovou část zadávací dokumentace na veřejnou zakázku, a to textovou část projektové dokumentace (příloha č. 1), výkaz výměr (příloha č. 2), návrh smlouvy o dílo (příloha č. 3) a editovatelné přílohy (příloha č. 4), tj. krycí list nabídky, čestné prohlášení o splnění základních kvalifikačních předpokladů, čestné prohlášení o ekonomické a finanční způsobilosti, seznam stavebních prací, seznam techniků, strukturovaný životopis stavbyvedoucího, prohlášení dle § 68 odst. 3 zákona a prohlášení o subdodavatelích, ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení, a to alespoň do konce lhůty pro podání nabídek (tj. od 5. 5. 2014 do 30. 5. 2014). Za jmenovaný správní delikt uložil Úřad zadavateli pokutu ve výši 15.000 Kč.

7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejdříve v obecné rovině konstatoval, že podle § 48 odst. 1 zákona mají zadavatelé v rámci otevřeného řízení, s odkazem na posílení zásady transparentnosti, povinnost uveřejnit na svém profilu alespoň textovou část zadávací dokumentace (jakožto minimum informací, které je zadavatel povinen uveřejnit, aby umožnil dodavatelům seznámit se se zadávacími podmínkami dané veřejné zakázky), a to ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení nejméně do konce lhůty pro podání nabídek. K otázce, co se rozumí textovou částí zadávací dokumentace, Úřad uvedl, že se jedná o každou část zadávací dokumentace, která obsahuje písemný text, tedy i její jednotlivé přílohy, pokud tvoří součást zadávací dokumentace, a která samostatně, bez grafického znázornění, vyjadřuje obsah sdělení.

8. Úřad dále dovodil, že veškeré přílohy zadávací dokumentace, tj. projektová dokumentace včetně výkazu výměr, návrh smlouvy o dílo a editovatelné přílohy obsahují primárně písemný text, a to prostý údajů, jejichž poskytnutím by došlo k ohrožení či vyzrazení utajovaných informací podle příslušného právního předpisu či informací, u nichž je vyžadováno zachování důvěrnosti. Proto měl zadavatel na svém profilu zveřejnit zadávací dokumentaci, včetně všech jejích příloh, dne 5. 5. 2014, přičemž textová část zadávací dokumentace měla být uveřejněna na profilu zadavatele alespoň do konce lhůty pro podání nabídek, tedy do 30. 5. 2014, k čemuž však ze strany zadavatele nedošlo.

9. Na uvedeném závěru podle Úřadu ničehož nemění ani skutečnost, že kompletní zadávací dokumentace včetně svých příloh byla uchazečům na vyžádání poskytnuta na CD, neboť esenciálním účelem dálkového přístupu k textové části zadávací dokumentace je poskytnutí možnosti dodavatelům seznámit se s předmětem veřejné zakázky a jejími podmínkami, jež jsou potřebné k jejich rozhodnutí, zda se zadávacího řízení zúčastní či nikoliv. S ohledem na uvedené, Úřad uzavřel, že povinnost zadavatele stanovená mu § 48 odst. 1 zákona nebyla naplněna, jelikož na profilu zadavatele byla zveřejněna pouze část zadávací dokumentace, kterou takto zadavatel sám označil.

10. Po ověření, zda nezanikla deliktní odpovědnost zadavatele, odůvodnil Úřad uloženou pokutu tak, že při stanovení výše sankce za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona zadavatelem vzal v úvahu závažnost správního deliktu, zejména způsob jeho spáchání a jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán. Z hlediska způsobu spáchání správního deliktu Úřad přihlédl ke skutečnosti, že zadavatel zcela neignoroval dikci ustanovení § 48 odst. 1 zákona, když část zadávací dokumentace uveřejnil, pročež se nejednalo o delikt dosahující nejvyšší intenzity. Stran následků Úřad konstatoval, že zadavatel ztížil dodavatelům možnost získání kompletní zadávací dokumentace, avšak nikterak neomezil hospodářskou soutěž jako takovou. Při stanovení výše pokuty Úřad přihlédl, vedle obsahu obou obecných funkcí právní odpovědnosti (tj. represivní a preventivní), také k ekonomické situaci zadavatele.

III. Námitky rozkladu

11. Dne 15. 2. 2016 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 29. 1. 2016. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

12. Zadavatel s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť je přesvědčen, že § 48 odst. 1 zákona učinil za dost, když textovou část zadávací dokumentace (se všemi podstatnými požadavky) na svém profilu dne 5. 5. 2014 uveřejnil, přičemž přílohy zadávací dokumentace (tedy projektovou dokumentaci včetně výkazu výměr, návrh smlouvy o dílo a editovatelné přílohy) v souladu s § 48 odst. 2 zákona poskytoval žadatelům v elektronické podobě na CD.

13. Podle přesvědčení zadavatele nelze pojem „textová část zadávací dokumentace“ vykládat pouze tak, že v sobě tento zahrnuje všechny součásti či přílohy zadávací dokumentace, které obsahují text, tedy například i technickou specifikaci zakázky obsahující v převážné míře tabulkové číselné údaje, když účelem dálkového přístupu k textové části zadávací dokumentace je toliko poskytnutí možnosti seznámit se s předmětem veřejné zakázky a jejími podmínkami, na jejichž základě se dodavatelé rozhodují, zda se zadávacího řízení zúčastní či nikoliv. K tomu zadavatel dodává, že přístup k zadávací dokumentaci měli všichni dodavatelé stejný, a zároveň upozorňuje na fakt, že potenciální uchazeči jsou najisto schopni vyhodnotit, zda podají nabídku, až zasláním kompletních zadávacích podmínek, tedy včetně výkresové části zadávací dokumentace, která na profilu zadavatele, i dle slov Úřadu, uveřejněna být nemusela.

14. Všechny podstatné informace byly dle názoru zadavatele součástí textové části zadávací dokumentace, která byla uveřejněna v souladu se zákonem na profilu zadavatele. Ostatní části zadávací dokumentace byly všem žadatelům zasílány v zákonné lhůtě, proto zadavatel

nesouhlasí s tím, že neuveřejněním předmětných příloh zadávací dokumentace zamezil potenciálním uchazečům v přístupu k relevantním údajům pro podání nabídky. Požadavek na uveřejnění (alespoň) textové části zadávací dokumentace je nutno podle zadavatele vnímat skutečně jako minimum informací, k jejichž uveřejnění je zadavatel povinen a jež slouží k seznámení se se zadávacími podmínkami dané veřejné zakázky.

15. Zadavatel brojí i proti interpretaci pojmu „textová část zadávací dokumentace“ pomocí prostého jazykového výkladu, aniž by užil ostatních výkladových metod, zejména pak argumentu e silentio legis, tedy mlčení zákona. Zadavatel v této souvislosti dovozuje, že zákon neobsahuje definici pojmu „textová část zadávací dokumentace“, resp. v této věci mlčí, proto tuto skutečnost nelze zadavateli přičítat k tíži a stanovit mu sankci za něco, co zákon nedefinuje. Nadto dle zadavatele interpretace předmětného pojmu Úřadem nekoresponduje se skutečností, že zákon definuje zadávací podmínky, pomocí nichž by bylo možné formulovat výklad pojmu „textová část zadávací dokumentace“ ve znění, jak jej interpretuje Úřad, přesto to zákon nečiní. V tomto kontextu zadavatel upozorňuje též na historický a teleologický výklad, tedy na smysl zákona z hlediska úmyslu zákonodárce. Zadavatel přitom nepopírá, že snahou zákonodárce bylo posílení transparentnosti zadávacího řízení, avšak neztotožňuje se s Úřadem, že zadavatelův výklad předmětného pojmu transparentnost naopak oslabuje. K tomu zadavatel dále dodává, že jeho výklad je nadto „transparentnější“, než výklad ustanovení § 48 odst. 1 zákona ve znění účinném před 31. 3. 2012, tj. před účinností zákona č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **„novela“**).

16. Výklad pojmu „textová část zadávací dokumentace“ byl podle zadavatele Úřadem v době zahájení zadávacího řízení řešen pouze dvakrát, což nelze považovat za ustálenou rozhodovací praxi, nadto by tato byla závazná pouze ad hoc.

Závěr rozkladu

17. S ohledem na to, že se zadavatel neztotožňuje se závěry Úřadu formulovanými v napadeném rozhodnutí, navrhuje tento, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a vydáno nové rozhodnutí ve prospěch zadavatele.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu, a proto podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu zadavatele a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

20. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výrocích, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

21. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

22. Nejprve konstatuji, že rozklad nepřináší žádnou novou právní argumentaci, na základě níž by bylo možné dospět k odlišnému posouzení věci samé, neboť obsahuje převážně argumenty, které již byly vzneseny ve správním řízení prvního stupně, přičemž Úřad se s nimi vyčerpávajícím způsobem vypořádal v napadeném rozhodnutí.

23. Považuji za vhodné se nejdříve obecně vyjádřit k otázce naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, k čemuž konstatuji, že zadavatel se jmenovaného deliktu dopustí tehdy, jestliže nesplní nebo opomine svou zákonnou povinnost uveřejnit příslušný úkon či zákonem předpokládané dokumenty, resp. nedodrží správný způsob provedeného uveřejnění, čímž ve svém důsledku dojde k narušení zásady transparentnosti podávané v § 6 odst. 1 zákona, jenž se do této povinnosti promítá. Zájem společnosti na řádném a zákonném průběhu zadávacího řízení je zřetelný, tím spíše, když zákonem stanovený proces má přispívat k ochraně či posílení jedné ze základních zásad postupu při zadávání veřejných zakázek. Objektem správního deliktu je tedy dodržení zásady transparentnosti, jejíž porušení se nesplněním povinnosti uveřejnění (v tomto případě uveřejnění alespoň textové části zadávací dokumentace na profilu zadavatele po dobu ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení nejméně do konce lhůty pro podání nabídek), popřípadě nedodržením způsobu uveřejnění, presumuje. Zásada transparentnosti je přitom základním předpokladem efektivní a průhledné soutěže, proto je třeba dbát na to, aby byla vždy nejen striktně zachována, ale i posilována, a to právě (s ohledem na materii daného případu) prostřednictvím uveřejnění konkrétních informací, materiálů a sdělení tak, aby k takovým dokumentům mohl mít včas přístup co nejširší okruh dodavatelů.

24. V právě posuzovaném případě Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil porušení § 48 odst. 1 zákona tím, že ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení neuveřejnil na svém profilu alespoň textovou část zadávací dokumentace, tedy konkrétně projektovou dokumentaci (příloha č. 1), výkaz výměr (příloha č. 2), návrh smlouvy o dílo (příloha č. 3) a editovatelné přílohy (příloha č. 4), tj. krycí list nabídky, čestné prohlášení o splnění základních kvalifikačních předpokladů, čestné prohlášení o ekonomické a finanční způsobilosti, seznam stavebních prací, seznam techniků, strukturovaný životopis stavbyvedoucího, prohlášení dle § 68 odst. 3 zákona a prohlášení o subdodavatelích, a to nejméně do konce lhůty pro podání nabídek ve veřejné zakázce.

25. Podle ustanovení § 48 odst. 1 zákona přitom platí, že zadavatel v otevřeném řízení, zjednodušeném podlimitním řízení, užším řízení a jednacím řízení s uveřejněním, s výjimkou postupu sektorového zadavatele podle § 33 zákona, uveřejní na svém profilu alespoň textovou část zadávací dokumentace ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení či výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení nebo ode dne odeslání výzvy k podání nabídek v užším řízení nebo jednacím řízení s uveřejněním, a to alespoň do konce lhůty pro podání nabídek. Uvedené však neplatí, pokud by uveřejněním došlo k vyzrazení nebo ohrožení utajovaných informací.

26. Citované ustanovení bylo do zákona uvedeno novelou. Text důvodové zprávy k novele, týkající se uvedeného ustanovení zní: *„Návrh posiluje transparentnost zadávacího procesu tím, že zadavatel bude povinen uveřejňovat zadávací dokumentaci v Informačním systému veřejných zakázek. Vzhledem k tomu, že zveřejňování zejména výkresových částí by mohlo narazit na realizovatelnost postupu, navrhuje se uveřejňování jen textové části."* Úmyslem zákonodárce tak bylo posílit uveřejňovací povinnosti při zadávání veřejných zakázek. Zadavateli z uvedeného zákonného ustanovení vyplývá povinnost v otevřeném, zjednodušeném podlimitním řízení, užším řízení a jednacím řízení s uveřejněním, uveřejnit zadávací dokumentaci na svém profilu, a to minimálně v rozsahu její textové části, přičemž takto musí být textová část zadávací dokumentace uveřejněna ode dne uveřejnění oznámení o zadávacím řízení alespoň do konce lhůty pro podání nabídek. Jedinou výjimku z povinnosti stanovené zákonem pak představuje situace, kdy by uveřejněním došlo k vyzrazení nebo ohrožení utajovaných informací.

27. Vzhledem k tomu, že v daném případě zadavatel zadával veřejnou zakázku v otevřeném řízení, je zřejmé, že byl povinen postupovat v souladu s § 48 odst. 1 zákona, a tedy byl povinen zveřejnit zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku alespoň v rozsahu její textové části na profilu zadavatele po dobu ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení, nejméně do konce lhůty pro podání nabídek. O této povinnosti není sporu, přičemž ani sám zadavatel ji v rozkladu nenapadá. Rozkladová argumentace se však stáčí k otázce, co se rozumí pojmem „(alespoň) textová část zadávací dokumentace", resp. jaké dokumenty ve svém obsahu pojímá.

28. Podle přesvědčení zadavatele nelze pojem „textová část zadávací dokumentace" vykládat pouze tak, že v sobě tento zahrnuje všechny součásti či přílohy zadávací dokumentace, které obsahují text, tedy například i technickou specifikaci zakázky obsahující v převážné míře tabulkové číselné údaje, když účelem dálkového přístupu k textové části zadávací dokumentace je toliko poskytnutí možnosti seznámit se s předmětem veřejné zakázky a jejími podmínkami, na jejichž základě se dodavatelé rozhodují, zda se zadávacího řízení zúčastní či nikoliv. K tomu je třeba uvést, že je pravdou, že pojem „textová část zadávací dokumentace" není v zákoně nikde definován a jedná se tak o neurčitý právní pojem, který je třeba vykládat, a to zejména dle jeho jazykového a logického významu. Dle Akademického slovníku cizích slov, Academia, Praha 1995 je text *„obsahově i formálně relativně celistvý, uzavřený, spojitý útvar znakové povahy, výsledek záměrné komunikační aktivity jedince nebo partnerů v určité situaci s určitým komunikačním cílem a ztělesňující v sobě zároveň kreativní proces jeho tvorby"*. Takovým útvarem znakové povahy nemusí být tedy pouze slovní projev, zachycený písmeny, ale za znaky je třeba považovat také čísla, pokud jsou obsažena ve slovní části textu. Za textovou část zadávací dokumentace však na základě této definice nelze považovat příkladmo popisky výkresů pro realizaci stavebních prací, které jsou nezbytné pro jejich grafické vyjádření, neboť je nelze považovat za relativně celistvý, uzavřený, spojitý útvar znakové povahy. Tyto popisky samy o sobě totiž nenesou hlavní informační hodnotu daného dokumentu. Tou jsou v případě výkresů naopak právě ona grafická znázornění. Pokud tedy Úřad s ohledem na výše uvedené uzavřel, že projektová dokumentace, výkaz výměr, návrh smlouvy o dílo a editovatelné přílohy jsou svou povahou textovou částí dokumentace, pak předesílám, že s tímto závěrem Úřadu souhlasím, a to z důvodů, které uvádím dále v tomto rozhodnutí.

29. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Úřad vzal v úvahu povahu a obsah předmětných (neuveřejněných) dokumentů, kteréžto byly přílohou zadávací dokumentace, tedy posoudil je z hlediska celistvosti, uzavřenosti a spojitosti daného sdělení znakové povahy, přičemž dospěl k závěru, že projektová dokumentace v obou svých částech, včetně výkazu výměr, návrh smlouvy o dílo, stejně jako jednotlivé editovatelné přílohy, obsahují primárně písemný text prostý grafických znázornění (výkresů, fotografií, číselných tabulek). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy jednoznačně plyne, že si je Úřad vědom skutečnosti, že je nutno posoudit jednotlivé doklady a dokumenty z takového pohledu, zda tyto obsahují určité textové informace (typicky například návrh smlouvy), které jsou schopny samostatně obstát jakožto sdělení, a to bez nutnosti doplnění o grafická znázornění různé povahy. K tomu zdůrazňuji, že Úřad v žádném případě netrvá na uveřejnění veškerých myslitelných dokumentů, pokud obsahují vedle výkresů a znázornění sekundárně jakýkoliv text a pokud se stanou součástí zadávací dokumentace, přičemž zároveň neobsahují utajované informace, jak nepřímo dovozuje zadavatel. Naopak v souladu se zákonem požaduje, aby na profilu zadavatele byla z důvodu dálkového přístupu k **textové** (zvýrazněno předsedou Úřadu) části zadávací dokumentace tato zveřejněna, a to jako komplex dokumentů ve smyslu § 44 odst. 1 zákona, bez ohledu na to, zda-li je ten který dokument označen za přílohu, neboť obecně zpravidla platí, že příloha zadávací dokumentace je její nedílnou součástí.

30. Není mi zřejmé, na základě čeho se zadavatel domnívá, že účelem dálkového přístupu k textové části zadávací dokumentace je toliko poskytnutí možnosti seznámit se s předmětem veřejné zakázky a jejími podmínkami, na jejichž základě se dodavatelé rozhodují, zda se zadávacího řízení zúčastní či nikoliv. Podle důvodové zprávy k novele tato povinnost uveřejňovat na profilu zadavatele alespoň textovou část zadávací dokumentace primárně cílí k posílení transparentnosti zadávacího řízení, nikoliv pouze pro informovanost dodavatelů o zadávacích podmínkách, na jejichž základě tito vyhodnocují svou účast v zadávacím řízení. Pro úplnost dodávám, že na uvedeném závěru ničehož nemění ani skutečnost, že potenciální dodavatelé z informací na profilu zadavatele (tedy textové části zadávací dokumentace) mohou čerpat (a zpravidla také čerpají) relevantní sdělení pro své autonomní rozhodnutí o účasti v zadávacím řízení. Avšak stěžejním úmyslem zákonodárce bylo, dle jeho vlastních slov, co nejvíce zprůhlednit proces zadávání veřejných zakázek, a to nejen v zájmu samotných dodavatelů, ale i v zájmu společnosti (na efektivním vynakládání finančních prostředků z veřejných zdrojů). S uvedeným úzce souvisí též námitka zadavatele, že potenciální uchazeči jsou najisto schopni vyhodnotit, zda podají nabídku, až zasláním kompletních zadávacích podmínek, tedy včetně výkresové části zadávací dokumentace, která na profilu zadavatele uveřejněna být nemusí. Citované tvrzení zadavatele tak jen potvrzuje fakt, že povinnost poskytovat alespoň textovou část zadávací dokumentace slouží primárně k posílení zásady transparentnosti, nikoliv pouze jako podklad pro konečné rozhodnutí dodavatelů ohledně jejich účasti v zadávacím řízení. Tímto konstatováním však nijak nepopírám a nesnižuji sdělovací funkci ve směru k dodavatelům, kterou ustanovení § 48 odst. 1 zákona bezesporu plní. Předmětnou námitku tedy mohu jako nedůvodnou odmítnout.

31. Zadavatel v rozkladu dále namítá, že všichni dodavatelé měli k zadávací dokumentaci stejný přístup. Tato skutečnost však nic nemění na tom, že zadavatel nesplnil svou povinnost stanovenou mu § 48 odst. 1 zákona, což ve svém důsledku naplnilo znaky správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona (jak dovozeno v napadeném rozhodnutí). Úřad v této

souvislosti nekonstatoval, že by ve vztahu k potenciálním uchazečům došlo k diskriminačnímu jednání nebo nerovnému zacházení, proto je tato rozkladová námitka zadavatele nepřípadná.

32. S ohledem na již uvedené se nemohu ztotožnit s konstatováním zadavatele, že všechny podstatné informace byly součástí zveřejněné části zadávací dokumentace. Zákon explicitně stanoví povinnost uveřejnit na profilu zadavatele alespoň textovou část zadávací dokumentace, tedy nikoliv pouze podstatné informace sloužící k úvahám dodavatelů o účasti v zadávacím řízení, jak nesprávně dovozuje zadavatel. Pokud tedy § 48 odst. 1 zákona určuje zadavatelům povinnost zveřejnit zadávací dokumentaci na veřejnou zakázku alespoň v rozsahu její textové části na profilu zadavatele po dobu ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení, nejméně do konce lhůty pro podání nabídek a zároveň bylo dovozeno, že jak projektová dokumentace, včetně výkazu výměr, tak návrh smlouvy o dílo a editovatelné přílohy, jsou textovou částí zadávací dokumentace, pak je třeba říci, že zadavatel nedostál své zákonné povinnosti, když zadávací dokumentaci na svém profilu sice uveřejnil, avšak nikoli v rozsahu požadovaném § 48 odst. 1 zákona, čímž naplnil formální znaky skutkové podstaty předmětného správního deliktu. Pouze okrajově v tomto kontextu poznamenávám, že v textu důvodové zprávy k novele je možné rozpoznat snahu zákonodárce o zavedení povinnosti zadavatelů zveřejňovat zadávací dokumentaci na profilu zadavatele v celém, resp. v co nejširším rozsahu, avšak tento úmysl narážel na faktickou realizovatelnost elektronického uveřejnění výkresových či grafických částí zadávací dokumentace. Proto zákonodárce přistoupil k variantě uveřejnění alespoň textové části zadávací dokumentace. To však nikoliv proto, že by tuto povinnost uvažoval omezit na uveřejnění toliko podstatných informací nebo jinými slovy minima informací ve smyslu, jak je pojímá zadavatel. K tomu dodávám, že pokud Úřad v bodě 39. odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že pojem „alespoň textovou část“ lze vnímat jako minimum informací, které je zadavatel povinen na svém profilu uveřejnit, měl tím na mysli minimum informací ve vztahu ke kompletní zadávací dokumentaci, nikoliv ve vztahu k obecným sdělením vůči potenciálním uchazečům, což je zřejmé z kontextu napadeného rozhodnutí jako celku.

33. Zadavatel nesouhlasí s tím, že by neuveřejněním předmětných příloh zadávací dokumentace zamezil potenciálním uchazečům v přístupu k relevantním údajům pro podání nabídky, neboť ostatní části zadávací dokumentace byly všem žadatelům zasílány v zákonné lhůtě. I tento argument zadavatele je zcela irelevantní, jelikož na profilu zadavatele měla být dle výslovného znění § 48 odst. 1 zákona uveřejněna celá textová část zadávací dokumentace, která měla být touto cestou zpřístupněna neomezenému počtu dodavatelů, nikoliv pouze těm, kteří si o její poskytnutí požádají.

34. Rozklad zadavatele brojí i proti interpretaci pojmu „textová část zadávací dokumentace“ pomocí prostého jazykového výkladu, aniž by Úřad užil ostatních výkladových metod, zejména pak argumentu e silentio legis, tedy mlčení zákona. Zadavatel v této souvislosti dovozuje, že zákon neobsahuje definici pojmu „textová část zadávací dokumentace“, resp. v této věci mlčí, proto tuto skutečnost nelze zadavateli přičítat k tíži a stanovit mu sankci za něco, co zákon nedefinuje. Jak již bylo řečeno výše, Úřad užil výkladu gramatického, jakožto základní výkladové metody pro interpretaci právní normy, při níž je kladen důraz na samotný text ustanovení, zejména strukturu věty a obvyklý význam

použitých výrazů či vztahy mezi jednotlivými částmi souvětí i jednotlivých vět apod. Zároveň Úřad zohlednil též logický význam § 48 odst. 1 zákona, když vzal v úvahu smysl jmenované právní normy, jíž je, jak plyne mimo jiné z důvodové zprávy k novele, posílení zásady transparentnosti zadávacího procesu. K tomu se Úřad vyjádřil v bodě 42. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde správně uvedl, že úmyslem zákonodárce bylo uveřejnění všech součástí zadávací dokumentace, které lze považovat za text, tedy i všech jejích textových příloh, a nikoliv jen těch částí zadávací dokumentace, které si zadavatel jako textovou část sám označí nebo je za ni bude považovat. Takový přístup k uveřejňovací povinnosti zadavatele by znamenal naopak oslabení předmětné zásady, neboť by zadavateli dával prostor k subjektivní selekci dokumentů, které zveřejnění a které nikoliv. Je tedy zřejmé, že Úřad při interpretaci pojmu „textová část zadávací dokumentace“ aplikoval odpovídající a přiměřené metody výkladu, pomocí nichž konstantně rozsah pojmu „textová část zadávací dokumentace“ vykládá tak, aby co nejlépe vyhověl smyslu a účelu zákona, zejména pak základním zásadám podávaným v § 6 odst. 1 zákona.

35. V tomto kontextu zadavatel namítal rovněž neužití historického a teleologického výkladu při interpretaci pojmu „textová část zadávací dokumentace“. Obecně k tomu lze říci, že obě metody výkladu jsou si do značné míry podobné s tím, že historická metoda, ač také zkoumá smysl právní úpravy, hledá tento smysl v době, kdy zákonodárce danou právní úpravu zamýšlel, případně v právní normě dřívější. Oproti tomu teleologický výklad zkoumá, jaký je současný účel a smysl rozebírané právní normy vzhledem k zaměření celého právního předpisu, který ji obsahuje. V obou případech může být výchozím materiálem pro nalezení smyslu právní normy důvodová zpráva, kterou Úřad, stejně jako nyní já, zohlednil. Avšak i zohlednění důvodové zprávy hovoří ve prospěch výkladu, jak jej učinil Úřad v napadeném rozhodnutí, proto mohu konstatovat, že předmětná námitka zadavatele je neopodstatněná.

36. Co se týče metody logického výkladu argumentem e silentio legis, tedy mlčení zákona, je třeba říci, že tato metoda interpretace je na daný případ zcela nepřípadná. Argument e silentio legis se promítá v základní právní zásadě „co není zákonem zakázáno, je povoleno“ a pro orgány moci výkonné uvedené znamená, že jím není v dané věci založena pravomoc. Tento typ výkladu však logicky nedopadá na tzv. neurčité právní pojmy, které běžně protkávají jak soukromoprávní, tak veřejnoprávní předpisy, aniž by působily zásadní výkladové obtíže. Neurčité právní pojmy nelze chápat tak, že postrádají jakýkoliv obsah, nejsou-li výslovně pozitivně právně definované (což podotýkám, není nezbytně nutné). Jejich aplikace vždy závisí na odborném posouzení v každém individuálním případě, což se, jak výše řečeno, v daném případě stalo, když Úřad hodnotil konkrétní dokumenty (projektovou dokumentaci, výkaz výměr, návrh smlouvy o dílo, jednotlivé editovatelné přílohy) z hlediska jejich povahy a obsahu, jakožto (ne)textové části zadávací dokumentace. Přestože tedy zákon zadavateli stanovil poměrně jednoznačnou povinnost uveřejnit alespoň textovou část zadávací dokumentace, může přinášet pochyby otázka rozsahu této povinnosti. Avšak s ohledem na smysl a účel zákona, dále na důraz, který je kladen na ochranu základních zásad postupu zadavatele v zadávacím řízení, nelze přisvědčit zadavatelovu přesvědčení o absenci významu řešeného pojmu. Vzhledem k uvedenému mohu tuto námitku odmítnout.

37. Je zcela irelevantní, že se zadavatel domnívá, že by bylo možné formulovat definici pojmu „textová část zadávací dokumentace“ pomocí definice zadávacích podmínek, neboť

zákonodárce tak neučinil, když daný pojem ponechal neurčitým, a to zřejmě z důvodu, aby v každém individuálním případě mohl být tento vždy vykládán co nejextenzivněji s ohledem na obsah a povahu jednotlivých listin, dokladů, dokumentů a příloh zadávací dokumentace. I přesto, že zákon obsahuje ve svých úvodních ustanoveních definici některých užívaných pojmů, neznamená to, že nedefinované pojmy nejsou plnohodnotnými instituty či že jsou mezerou v zákoně. Proto je třeba k tomuto argumentu zadavatele uzavřít, že vůle zákonodárce byla jednoznačně taková, že nebylo zapotřebí do zákona zakotvit definici pojmu „textová část zadávací dokumentace“, pročež nemá relevanci zkoumat, zda by bylo možné a dostatečně srozumitelné textovou část zadávací dokumentace definovat prostřednictvím zákonného výkladu zadávacích podmínek, tj. ve smyslu § 17 písm. l) zákona.

38. Zadavatel má dále za to, že jeho výklad § 48 odst. 1 zákona je „transparentnější“, než výklad předmětného ustanovení před novelou zákona. Vzhledem k tomu, že podle § 48 odst. 1 zákona ve znění před novelou platilo, že neposkytne-li zadavatel v otevřeném řízení nebo ve zjednodušeném podlimitním řízení přístup k zadávací dokumentaci způsobem, který umožňuje dálkový přístup, předá zadávací dokumentaci v listinné podobě dodavateli na jeho žádost bezodkladně (přičemž na žádost dodavatele odešle zadavatel dodavateli zadávací dokumentaci v elektronické podobě v otevřeném řízení nejpozději do 6 dnů a ve zjednodušeném podlimitním řízení nejpozději do 2 pracovních dnů ode dne doručení písemné žádosti dodavatele), je možno říci, že výklad zadavatele je skutečně „transparentnější“. To však nemá žádného vlivu na skutečnost, že novelou byla zásada transparentnosti v rámci zákona značně posílena (odtud také zobecněný název „transparentní novela“) a tedy přezkoumávaný postup zadavatele za účinnosti zákona ve znění novely již ve svém důsledku atakuje zásadu transparentnosti, byť by dřívější úpravě zcela vyhovoval. Nazíráno na právě posuzovanou otázku touto optikou, je třeba říci, že i tato zadavatelova námitka je nedůvodná.

39. Závěrem rozkladu zadavatel uvádí, že v době, kdy zahájil zadávací řízení na veřejnou zakázku, byla před Úřadem otázka výkladu pojmu „textová část zadávací dokumentace“ řešena pouze dvakrát, což nelze považovat za ustálenou interpretaci, nadto by tento výklad byl závazný pouze ad hoc. K tomu uvádím následující. Pokud v době, kdy zadavatel zahájil zadávací řízení na veřejnou zakázku, řešil Úřad otázku rozsahu pojmu „textová část zadávací dokumentace“, dle vlastních slov zadavatele, pouze dvakrát, pak se zřejmě nebude jednat o zcela stabilní, jednotný a dlouhodobě podávaný výklad, nicméně již tato rozhodnutí ukazovala směr, kterým se Úřad zamýšlel napříště ubírat při rozhodování skutkově shodných či obdobných věcí. Tvorba ustáleného výkladu (či rozhodovací praxe) je dlouhodobý proces, kterým se opakovaně potvrzuje určitá interpretace a aplikace právních předpisů a který je způsobilý založit legitimní očekávání dotčených osob. Neexistence či počátek utváření ustáleného výkladu určitého pojmu však není překážkou jeho aplikace v mezičase, od jeho ukotvení v tom kterém právním předpisu po utvoření ustálené a jednotné interpretace. Odhlédnu-li tedy od skutečnosti, že Úřad v době zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku ne zcela dlouhodobě (přesto jednotně) vykládal pojem „textová část zadávací dokumentace“ v šíři, jak je nyní předmětem námitek, i přesto měl zadavatel s ohledem na smysl a účel zákona, zejména s důrazem na základní zásady postupu zadavatelů v zadávacím řízení, uveřejnit veškeré textové dokumenty, které tvořily zadávací dokumentaci, bez zřetele na to, že je vyčlenil do jednotlivých příloh. V daném případě nelze přitom říci, že by „nedostatečný“

výklad předmětného pojmu šel zadavateli k tíži, neboť s ohledem na zásadu transparentnosti a na důvodovou zprávu k novele, kterou byla povinnost zadavatelů uveřejňovat na svém profilu alespoň textovou část zadávací dokumentace po dobu blíže určenou § 48 odst. 1 zákona ukotvena, bylo seznatelné, že zásada transparentnosti může být naplněna jen tehdy, pokud zadavatel uveřejní veškeré textové části zadávací dokumentace, a to včetně jejích příloh, a nikoliv pouze ty, které zadavatel sám uzná za vhodné. Jelikož zadavatel ve svém rozkladu neuvedl konkrétní rozhodnutí, o nichž měl Úřad v otázce uveřejňování alespoň textové části zadávací dokumentace rozhodovat, nemohu se jakkoliv vyjádřit k jejich obsahu, resp. závaznosti při výkladu pojmu „textová část zadávací dokumentace“. Proto i tuto námitku zadavatele považuji za nedůvodnou.

40. Z důvodu úplnosti zmiňuji v této souvislosti i otázku naplnění materiální stránky deliktního jednání zadavatele. Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 8 Afs 74/2007 ze dne 31. 8. 2009 a v rozsudku sp. zn. 8 As 17/2007 ze dne 31. 5. 2007 judikoval, že podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem, k jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Nejvyšší správní soud k tomu v citovaných rozsudcích dále uvedl: *„(…) aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu, a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty stricto sensu materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání.“*

41. Obecně je pak naplnění skutkové podstaty spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona dáno tím, že zadavatel nesplní povinnost uveřejnění stanovenou zákonem nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený zákonem. Takto vymezená skutková podstata deliktu v obecné rovině nezaměnitelně určuje, jaký druh jednání zadavatele zákonodárce považuje za společensky nebezpečný. Materiální stránka tohoto správního deliktu je tedy implicitně obsažena již v samotném vymezení skutkové podstaty jmenovaného správního deliktu. K naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu proto dojde při naplnění formálních znaků jednání, které zákon označuje za správní delikt. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 17/2007 ze dne 31. 5. 2007 totiž *„[i] prosté porušení administrativního pořádku (…) může bez dalšího naplnit typovou společenskou nebezpečnost.“*

42. V šetřeném případě Úřad shledal porušení zájmu chráněného ustanovením § 120 odst. 1 písm. b) zákona v návaznosti na § 48 odst. 1 zákona. V případě správního deliktu přitom společenská nebezpečnost jednání zadavatele spočívá zejména v narušení transparentnosti zadávacího řízení úzce souvisejícího s informovaností potenciálních uchazečů o klíčových údajích relevantních pro podání nabídky (tedy zadávacích podmínkách), a to bezprostředně po zahájení zadávacího řízení až do (alespoň) konce lhůty pro podání nabídek.

43. Mohu tedy konstatovat, že mám za prokázané, že zadavatel v šetřeném případě postupoval v rozporu s ustanovením zákona, když na svém profilu neuveřejnil alespoň textovou část zadávací dokumentace po dobu ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení nejméně

do konce lhůty pro podání nabídek, tedy když neuveřejnil projektovou dokumentaci včetně výkazu výměr, návrh smlouvy o dílo a editovatelné přílohy. Tím došlo k jednoznačnému naplnění skutkové podstaty správního deliktu jmenovaného v § 120 odst. 1 písm. b) zákona, a to i z hlediska materiální stránky deliktu.

44. Přestože zadavatel rozkladem nebrojí proti výši uložené pokuty, přezkoumal jsem i ji z hlediska zákonnosti a přiměřenosti. Mám rovněž za to, že se Úřad dostatečně vypořádal s odůvodněním pokuty uložené za předmětný správní delikt, a že tato pokuta je zároveň přiměřená závažnosti deliktního jednání zadavatele. Podle ustanovení § 121 odst. 2 zákona platí, že je Úřad při určení výše výměry pokuty za spáchaný správní delikt povinen přihlédnout k závažnosti deliktu, jeho následkům a okolnostem, za kterých byl zadavatelem spáchán. To tedy, jinými slovy řečeno, znamená, že do úvahy Úřadu ohledně výše ukládané pokuty za konkrétní deliktní jednání se musí vždy promítnout závažnost spáchaného správního deliktu, která je určena zejména způsobem jeho spáchání, jeho následky a okolnostmi, za nichž došlo k jeho spáchání. Především s přihlédnutím k těmto kritériím Úřad uvažuje o výši peněžité pokuty, kterou lze zadavateli v rozmezí určeném podle § 120 odst. 1 zákona uložit. Úřad však vedle toho přihlíží také k ekonomické situaci zadavatele, a to rovněž za zohlednění své rozhodovací praxe, přičemž dbá na to, aby uložená pokuta plnila obě funkce právní odpovědnosti, tedy funkci preventivní a represivní.

45. Po přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí ve výroku II. jsem tedy dospěl k jednoznačnému závěru, že Úřad v napadeném rozhodnutí zcela srozumitelně a správně uvedl, z čeho při stanovení výše pokuty vycházel, přičemž nepřekročil meze správního uvážení, které mu náleží. Úřad zohlednil jak závažnost správního deliktu, jeho následky i okolnosti, za nichž byl spáchán. Ztotožňuji se s Úřadem rovněž v otázce likvidačnosti pokuty. Mohu tedy uzavřít, že Úřad dostatečně zohlednil všechny okolnosti mající vliv na posuzování výše ukládané pokuty a na její přiměřenost, když zároveň nevybočil ani ze své rozhodovací praxe.

46. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí v jeho výrocích a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda se v daném případě zadavatel dopustil porušení zákona. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že byly splněny podmínky pro uložení pokuty za spáchání správního deliktu zadavatelem, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Nelze tedy po přezkoumání napadeného rozhodnutí přisvědčit tvrzení zadavatele, že napadené rozhodnutí je nesprávné z důvodu nesprávného posouzení věci, resp. nesprávného výkladu pojmu „alespoň textová část zadávací dokumentace“.

Závěr

47. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

48. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:
Město Holešov, Masarykova 628, 769 01 Holešov

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy